

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 04 Οκτωβρίου 2016 23:48 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Ιερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Μετά την απόφαση για επιστροφή αρχίζει η πορεία της μετανοίας: «Με τα έργα πρέπει να δείξουμε την θέληση» μας για μετάνοια. Στην πορεία αυτή θα συναντήσουμε πολλούς πειρασμούς και εμπόδια, και για να την βαδίσουμε με επιτυχία χρειαζόμαστε έμπειρο οδηγό. Τέτοιος είναι ο ιερός Χρυσόστομος, ο οποίος λέγει: «Είναι πολλοί και ποικίλοι οι δρόμοι της μετανοίας, και όλοι οδηγούν στον ουρανό»(ι. Χρυσ.).

- “
- α. *Ο πρώτος δρόμος μετανοίας είναι η αυτοκαταδίκη και η ομολογία των αμαρτιών. Η πράξη αυτή συνιστά την ουσία του μυστηρίου της ιεράς Εξομολογήσεως και είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την συγχώρηση των αμαρτιών μας. Καταδικάζεις τον εαυτό σου, ομολογείς την ευθύνη σου για την πράξη της αμαρτίας, και ο Θεός σε απαλλάσσει από την αμαρτία. «Εξομολογήθηκες με ειλικρίνεια την αμαρτία, εξάλειψες την αμαρτία» (ι. Χρυσ.).*
- β. *Δεύτερος δρόμος μετανοίας ισάξιος του πρώτου είναι η συγχωρητικότητα και η αγάπη προς τους αδελφούς μας. Συγχωρούμε τους αδελφούς και "συνδούλους" μας για τα μικρά που μας έφταιξαν, για να συγχωρεθούν τα μεγάλα που φταίξαμε στον Κύριο μας. Έτσι μας βεβαιώνει ο Χριστός: Εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, αφήσει και υμίν ο Πατήρ υμών ο ουράνιος(Ματθ.6,14).*
- γ. *Το πένθος και τα δάκρυα για τις αμαρτίες μας είναι τρίτος δρόμος: «Αμάρτησες; Πένθησε και εξάλειψες την αμαρτία... Μικρό κόπο θέλει από σένα, κι Εκείνος σου δίνει τα μεγάλα. Αφορμή ζήτα από σένα για να σου δώσει θησαυρό σωτηρίας. Πρόσφερε δάκρυα και ο Χριστός σου δίδει την συγχώρηση» (ι. Χρυσ.).*
- δ. *Η ταπεινοφροσύνη είναι τέταρτος δρόμος μετανοίας. Ο άγιος Ιωάννης αναφερόμενος στην παραβολή του Τελώνου γράφει: «Με την ταπεινοφροσύνη που έδειξε ο Τελώνης δικαιώθηκε, ενώ ο Φαρισαίος κατέβηκε από τον ναό στερημένος την δικαίωση... Τα λόγια του Τελώνου νίκησαν τα έργα του Φαρισαίου... Ωστε, εάν ομολογήσεις τις αμαρτίες σου στον Θεό και ταπεινοφρονήσεις, γίνεσαι δίκαιος». «Ταπεινώσου και έλυσες τα δεσμά των αμαρτιών».*
- ε. *Πέμπτος δρόμος είναι η ελεημοσύνη, «η βασίλισσα των αρετών, η οποία ανεβάζει αμέσως τους ανθρώπους στις αψίδες των ουρανών... Η ελεημοσύνη είναι λύτρον της ψυχής» (ι. Χρυσ.). Είναι γνωστές πολλές περιπτώσεις αμαρτωλών που εξιλεώθηκαν με την ελεημοσύνη.*
- στ. *Πέμπτος δρόμος είναι η θερμή προσευχή που πηγάζει από το βάθος της καρδιάς: «Να προσεύχεσαι κάθε ώρα χωρίς να αποκάμνεις προσευχόμενος,... και ο Θεός δεν θα αποστραφεί την επιμονή σου, αλλά θα σου συγχώρηση τις αμαρτίες».*

Ο Θεός «μας έδωσε πολλούς δρόμους μετανοίας, για να διευκολύνει την ανάβαση μας στον ουρανό» (ι. Χρυσ.). Ο καθένας μας επομένως, μπορεί να διάλεξε τον δρόμο που του ταιριάζει καλύτερα για να αρχίσει την επιστροφή στον πατρικό Οίκο. Στην πορεία θα διαπίστωσε ότι οι δρόμοι αυτοί συχνά διασταυρώνονται μεταξύ τους, διότι όλες οι αρετές είναι αλληλένδετες. Καλλιεργώντας λοιπόν την αρετή που διάλεξε ως δρόμο ζωής, μετέχει και σε όλες τις άλλες.

Ο τρόπος με τον οποίο ενεργεί η αγάπη του Θεού, για να επαναφέρει κοντά Του κάθε αμαρτωλό, περιγράφεται στην παραβολή του ασώτου.

Ο άσωτος απομακρύνθηκε από τον φύλοτεκνο Πατέρα και πορεύθηκε εις χώραν μακράν. Η πατρική αγάπη όμως απλώνεται τόσο μακράν όσο είχε φθάσει το αγαπημένο Του παιδί. Και όταν είδε την απόφαση για επιστροφή, συνήργησε ο ίδιος για να την πραγματοποιήσει: «Έτι αυτόν μακράν απέχοντος, είδεν αυτόν ο πατήρ αυτού και έσπλαγχνίσθη, και δραμών επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν». Ο λόγος ετι μακράν αυτού απέχοντος, αποκαλύπτει «την απερίγραπτη φιλοστοργία του ουράνιου Πατέρα και πόση και τι λογής συμπάθεια επιδεικνύει σ' εκείνους που επιστρέφουν κοντά Του». Ο στοργικός Πατέρας δεν περιμένει να φθάσει το παιδί Του. Τρέχει πρώτος να το υποδεχθεί.

Ο φιλόστοργος Πατέρας δέχθηκε τον άσωτο «με ανοιχτή αγκαλιά επειδή ήταν πατέρας και όχι δικαστής. Στήθηκαν τότε χοροί και συμπόσια και πανηγύρια και όλο το σπίτι ήταν εύθυμο και χαρούμενο... Ο μεγαλύτερος αδελφός αγανάκτησε με αυτά, άλλα ο Πατέρας τον έπεισε λέγοντας του με πραότητα: Όταν χρειάζεται να σώσεις τον χαμένο, δεν είναι καιρός δικαστηρίων, άλλα φιλανθρωπίας και συγγνώμης μόνον... Και αν χρειαζόταν να τιμωρηθεί, τιμωρήθηκε αρκετά ζώντας στην ξένη χώρα... Αδελφό βλέπεις, όχι ξένο. Στον πατέρα του επέστρεψε που δεν μπορεί να θυμηθεί τίποτε από τα περασμένα. Η καλύτερα, θυμάται εκείνα μόνο που μπορούν να τον οδηγήσουν σε συμπάθεια και έλεος και στοργή και ευσπλαγνία πατρική. Γι' αυτό ο Πατέρας δεν είπε εκείνα που έπραξε ο άσωτος, αλλά εκείνα που έπαθε. Δεν θυμήθηκε το ότι κατέφαγε την περιουσία Του, αλλά ότι περιέπεσε σε αμέτρητες συμφορές» (ι. Χρυσ.). Ο μεγαλύτερος αδελφός της παραβολής σκεπτόταν σύμφωνα με την ανθρώπινη δικαιοσύνη, αλλά ο Πατέρας ενεργούσε σύμφωνα με την πατρική Του καρδιά.

Οι άγιοι Πατέρες τονίζουν ότι και η δική μας θέση απέναντι στον Θεό είναι παρόμοια με του ασώτου, «και με τέτοιο τρόπο ο φιλάγαθος Θεός δέχεται και αγαπά εκείνους που μετανοούν. Ο Πατέρας περιμένει την επάνοδο σου

από την πλάνη. Μόνον επέστρεψε και ενώ θα είσαι ακόμη μακριά, θα τρέξει και θα πέσει στον τράχηλο σου και θα αγκαλιάσει με φιλικούς ασπασμούς την καθαρισμένη ήδη από την μετάνοια ψυχή σου. Θα ενδύσει με την πρώτη στολή την ψυχή που εξεδύθη τον παλαιό άνθρωπο, ... θα τοποθέτηση δαχτυλίδι στα χέρια... και θα βάλει υποδήματα στα πόδια που επέστρεψαν από την κακή οδό στον δρόμο του Ευαγγελίου της ειρήνης. Θα αναγγείλει ήμερα ευφροσύνης και χαράς στους δικούς Του, αγγέλους και ανθρώπους, και σα εορτάσει με κασέ τρόπο την σωτήρια σου» (ο. Συμεών Θεολ.).

Αυτή η χαρά του ουρανού για την επιστροφή του μετανοούντος είναι το κυρίαρχο στοιχείο στις παραβολές του χαμένου προβάτου, της χαμένης δραχμής και του ασώτου. Ο καλός Ποιμένας χαίρων επιτίθησιν επί τους ώμους αυτόν το χαμένο πρόβατο και ελθών εις τον οίκον συγκαλεί τους φίλους και τους γείτονας λέγων αυτοίς• συγχαρήτέ μοι ότι εύρον το πρόβατον μου το απολωλός. Και στις τρεις παραβολές ο Κύριος μας βεβαιώνει ότι χαρά γίνεται ενώπιον των αγγέλων του Θεού επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι .

Η αγάπη Του μας συγκαλεί όλους στο πανηγύρι της χαράς του ουρανού και μας κάμνει κοινωνούς της θείας ευφροσύνης. Ο Θεός Πατέρας θέλει να επιστρέψουμε αγαπητικά προς Αυτόν εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας μας, ώστε ολόκληρους να μάς αγκαλιάσει με την πατρική Του αγάπη.